

bien, naar man vilde forhindre, at diſſe Pakhuſe benyttedes af mindre Conſumenter. En ſaadan Beſtemmelse vil imidlertid, ſaavidt jeg ſkønner, ſlet ikke kunne føre til ſit Maal. Lad os tænke os, at en ſtørre Kjøbmand, der forſkriver Varer directe fra Productionſtedet, har forſkrevet en Ladning Caffè paa 3, 4 eller 5,000 Sække — Størrelſen gjør ikke ſaameget, da det altid er en Ladning, og derfor maa be-
tragtes ſom et ſtørre Parti. Han ſælger den nu enten under Et eller, hvis han ikke gjør det, lægger han den ind paa Dplaget og vil derefter ſælge den, naar han kan faae ſin Priis, til Mellemhandlerne. Jeg vil antage, han ſælger den til en 4 à 6 Mellemhandlere. Selv om alſaa det Parti, ſom enhver af dem kjøbte, ikke havde en ſaadan Størrelſe, at det kunde komme ind i Dplaget paa deres egne Navne, er det klart, at de hver paa ſit Parti vilde faae en Udleveringsſeddel, og dette vil jo være aldeles lovligt og i ſin Orden. Men nu gaae vi videre i Omsætningen. Mellemhandlerne ſælge naturligtviis i ſaa ſtore Qvantiteter, ſom de kunne, men de ſælge ogſaa i ſmaa Partier. De ſælge 5 eller 3 Sække eller 1 Sæk — mindre end 1 Sæk ſælges ikke, men dertil vil det ogſaa gaae ned — og ſaaledes vil der da blive udftebt Udleveringsſedler paa diſſe ſmaa Partier, og det maa erkjendes, at det er ſmaa Partier. Her have vi alſaa Delingen. Man har troet, at naar der ikke kom andre end ſtore Partier ind paa Dplaget, vilde Sagen være ſikker, men det er ingenlunde Tilfældet. Saaſnart denne Deling ved Salg har fundet Sted, vil enhver af de ſmaa Handlende kunne benytte Bedviſet til Pantſætning, og det er det, man har udtalt at ville forhindre. Man forebhygger alſaa ikke den Slags Pantſætning, man har havt for Die, og jeg mener derfor, at man enten maa anerkjende, at man ikke kan forhindre Pantſætningen, eller ogſaa maa man, derſom man vil forhindre den, træffe ganſke andre Beſtemmelſer, end her er foreſlaaet. Jeg ſkønner derfor ikke, at man ad denne Wei vil kunne naae det, man har tilſigtet.

Hvad angaaer Beſtemmelsen i Lovudkaſtet om, at vedkommende Inſtitut har at ſørge for, at der ikke hviler nogen Panteret paa de Varer, der modtages i Dplaget — jeg vil ikke

tale om, hvilke Forholdsregler der i ſaa Henseende kunne træffes, det maa ſkee ad adminiſtrativ Wei — ſkal jeg bemærke, at, forſaavidt der er Tale om en tidligere Pantſætning, vil Beſtemmelsen kunne overholdes, men der er dog en Pantſætning, ſom jeg ikke ſkønner, at Varer kunne blive frie for, og det er den almindelige Panteret, ſom Toldvæſenet har i Creditoplagsvarer. Der ſtaaer vel her i Lovudkaſtet, at, derſom der attraaes Begunstigelſer med Henſyn til Creditoplagsvarer, bliver det Fornødne herom at ſaſtætte efter Forhandling med Finantsministeriet, men da det udtrykkeligt er udtalt i Toldlovgivningen, at med Henſyn til Creditoplagsvarer har Toldvæſenet en ſtiltiende Panteret, troer jeg ikke, at det er Noget, ſom Ministeriet kan give fritagelſe for. Denne ſtiltiende Panteret er desuden af en ſæregen Beſtaffenhed; thi, derſom det kun var en Panteret for den Told, ſom hvilede paa det enkelte Parti Varer, var det en anden Sag, ſaa kunde man ſige, at Enhver, der kjøbte Varer, maatte forſikre ſig om, at Tolden var betalt, og forſaavidt den ikke var det, maatte han vide, at han kunde komme til at betale den; men denne Panteret gaaer langt Videre. Naar en Kjøbmand har ſaaet Creditoplagsrøt eller Ret til at tage Varer hjem i ſit Pakhuus og ikke betale Tolden førend efter en vis Tids Forløb, er Fremgangsmaaden følgende: Ved Udløbet af Qvartalet opgjøres, at han har modtaget ſaa og ſaa mange Varer igjennem Toldvæſenet, og naar han kun har ſaa og ſaa mange Varer paa Lageret, ſaa er Forſkjellen derimellem alſaa de Varer, der ere gaaede ud til Conſume, forſaavidt de ikke ere udførte, i hvilket Tilfælde en anden Beregning finder Sted, og det er alſaa Tolden af dette Qvantum Varer, han ſkal erlægge. Men for yderligere at begunſtige Handelen, betales denne Told ikke ſtrag, men først efter Udløbet af det næſte Qvartal. Det kan imidlertid nu ſkee, at den Vedkommende i Løbet af det Qvartal, hvori han ſtaaer i Gjældsforhold til Toldvæſenet, ſælger den ſtørſte Deel af de Varer, der ere tilbage paa Dplag i hans Pakhuus, og at der kommer uheldige Conſjuncturer, ſaa at han nødes til at luffe. Toldvæſenet fremkommer da med ſin Forbring paa ham, og er ſaa be-